Dosarul nr. 2-24063078-26-2-11062024
nr. 2-719/2024

H O T Ă R Î R E

În numele LEGII

26 noiembrie 2025 orașul Drochia

Judecătoria Drochia sediul central

Instanțacompusă din:

Președinte de ședință, judecător Lucia Grădinari

Grefier Tatiana Vatamaniuc

Cu participarea:

Avocatului Rusnac Aliona de partea reclamantului în bază de mandat cu împuterniciri,prin cerere a solicitat examniraea cauzei în lipsă,

În lipsa :

Avocatului Dumitru Malisenco în bază de mandat cu împuterniciri de partea pîrîtei- fiind respectată citarea legală

A judecat în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea lui Ceban Marcel către Ceban Alina privind partajul averii comune în devălmăție , cererea reconvențională a lui Ceban Alina către Ceban Marcel privind partajul averii comune în devălmăție în natură

C o n s t a t ă:

Ceban Marcel la 11.06.2024 a depus cerere de chemare în judecată către Ceban Alina privind partajul averii comune în devălmăție .

În motivarea cererii a invocat, că din căsătorie cu pîrîta a a dobîndit în proprietate bunuri proprietate comună în devălmășie și anume:

- Bunul imobil cu număr cadastral *****,*****.01, *****amplasate în r.*****a s.*****

De folosirea de același bun nu este posibil deoarece sunt în relații bune, ea fost expediată pîrîtei notificare de a soluționa pe cale amiabilă a litigiului dar nu sa ajuns la numitor comun.Reclamantul dorește să achite pîrîtei sulta de 60 074 reieșind din raportul de la ASP.

Solicită:

- Admiterea acțiunii, determinarea cotelor părți ideale din averea comună în devămășie dobîndită în perioda căsătoriei dintre părți prin atribuirea cîte ½ cote părți la fiecre din bunurile imobile cu număr cadastral *****,**********.07 amplasate în r.*****a s.*****a partaja bunul imobil cu atribuirea întregului imobil cu număr cadastral **********.01, *****amplasate în r.*****a s.*****reclamantului Ceban Marcel în schimbul unei sulte în mărime de 60 074 lei pîrîtei Ceban Alina , echivalentul a ½ cotă parte., încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

La 10.07.2024 pîrîta Ceban Alina a depus cererea reconvențională către Ceban Marcel privind partajul averii comune în devălmăție în natură .

În cerere solicită :

-Determinarea cotelor părți ideale în natură din averea comună în devălmășie dobîndită de către părți în căsătorie prin atribuirea către fiecare dintre soți a cîte ½ cotă parte în natură din bunurile imobile cu număr cadastral *****,**********.07 amplasate în r.*****a s.*****a partaja bunul imobil cu atribuirea întregului imobil cu număr cadastral **********.01, *****amplasate în r.*****a s.*****

În ședința de judecată reclamnatul și avocatul Aliona Rusnac nu au fost prezenți, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pârâta, avocatul Dumitru Malisenco, în ședința de judecaă nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat în mod legal despre ședința de judecată, conform materialelor cauzei.

Potrivit prevederilor art.206 alin.(3) CPC, Dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

La fel, potrivit prevederilor art.102 alin.4/1CPC, Participanţii la process înştiinţaţi în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Având în vedere normele enunţate mai sus, raportate la situaţia de fapt, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârților, citați legal, în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind materialele cauzei în raport cu cadrul legal pertinent, instanţa conchide de a admite partial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente:

Conform art. 117 alin. (l) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Potrivit art. 118 al. (l) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială

concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Instanţa judecătorească, potrivit art. 130 CPC, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu.

Constituția Republicii Moldova, prin art.46 și 127 garantează dreptul la proprietate, instituind normele constituționale în conformitate cu care statul asigură dreptul de proprietate, ocrotește și garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Reglementări similare sunt reținute și de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului. Protocolul adițional nr.1, art.1, care recunoaște dreptul oricărei persoane fizice sau juridice la respectarea bunurilor sale, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietate decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de Lege și de principiile generale ale dreptului internațional, ceea ce semnifică inclusiv că orice fapt, act și/sau acțiune care îngrădește dreptul de proprietate este contrar Convenției și implicit dreptului la respectarea bunului, or proprietarul dispune de posesia, folosința și dispoziția asupra acestuia, elementele dreptului de proprietate urmând să determine posibilitatea reală și fără impedimente a exploatării proprietății, exploatare care ar fi iluzorie fără instituirea dreptului real la valorificare a terenului aferent, inclusiv dreptul de a- și exercita oportunitatea deplină la libera alegere a modului de folosință.

Jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, accentuează asupra perceptului general al necesității respectării dreptului de proprietate conform art.1(1) din Protocolul adițional nr.1, potrivit căruia „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”. Altfel spus, această normă impune obligația statelor contractante de a respecta dreptul de proprietate în substanța sa, ținând cont de domeniul de aplicare dezvoltat de jurisprudența europeană în materie.

Astfel, la data 11.06.2024 reclamntul a înaintat în instanță cererea de chemare în judecată împotriva lui Ceban Alina privind partajul averii comune în devălmăție.

Reclamantul solicită partajarea averii comune în devălmăție prin atribuirea bunului imobil în proprietate sie, iar pîrîtei sulta reieșind din valoarea la ASP.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine și că materialele cauzei atestă că părțile s-au aflat în căsătorie, la moment sunt divorțați fapt ce se

confirmă de copia certificatului de divorț seria D-IV 0750858 din 21.07.2022. /f.d.11/

Reieșind din dispoziţiile legale sus menţionate, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanţa de judecată ajunge la conluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Ceban Marcel urmează a fi admisă parțial.

Conform art.20 al.1-3) Codul Familiei**,**(1) Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.(2) Sînt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul:

a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din:

- activitatea de muncă;
- *activitatea de întreprinzător*;
- activitatea intelectuală;

b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.);

c) altor mijloace comune.

(3) Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Potrivit art. 26 al.1) Codul Familiei **,**(1) La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor şi determinarea cotelor-părţi din aceasta, părţile soţilor sînt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel.

Astfel, în lipsa unui acord amiabil cu pârâta, reclamantul este nevoită să se adreseze instanței pentru a solicita partajul averii comune, și împărțirea acesteia.

Bunurile indicate mai sus fac obiectul regimului comunității legale, potrivit art. 19 și 20 Codul familiei al RM, fiind considerate *proprietate comună în devălmășie***.**

Astfel, jumătate din aceste bunuri indicate aparțin cu titlu propriu reclamantului, iar cealaltă jumătate părții pîrîte.

În conformitate cu art. 20,art. 26 Codul Familiei al **RM**, bunurile dobândite în timpul căsătoriei constituie proprietate comună în devălmășie, iar la încetarea căsătoriei se supun partajului.

Se constată regimul de proprietate comună pe cote-părți asupra bunului imobil:- Ceban Marcel– ½ cotă și Ceban Alina– ½ cotă.Patrajul bunului imobil dat urmează a fi în cote părți ideale.

Instanța constată că la 31.01.2025 partea pîrîtă a solicitat de a solicitat raportul de constatare a specialistului privind stabilirea modului de folosință a bunului imobil , evaluarea acestuia, fiind stabilit trermen de pînă la 31.03.2025 .

Partea pîrîtă a solicitat în repetate rînduri de a amîna examinarea cauzei deoarece nu este finisat raportul de evaluare, fiindu-i solicitată informație dea prezenta cînd sa adresat la specialist, dacă a efectauat achitările, nu a prezentat nici o probă.

Astfel părțile au fost decăzută din dreptul de a prezenta proba solicitată.

Partea pîrîtă a avut posibiliatea să aducă argumente susținute de probatoriul necesar pentru a contrazice poziția reclamantului.Bunul imobil dat urmează a fi stabilit în cote părți ideale.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral *****1,*****.01, *****7 amplasate în r.*****a s.*****se atestă că Ceban Marcel și Ceban Alina dețin 1.0 cote-părți din bunurile litigioase.(f.d.13-16)

Astfel, instanța de judecată observă că în prezenta cauză părțile sunt în poziții contradictorii referitoare la modalitatea de partaj a bunului imobil:

Ceban Marcel solicită atribuirea întregului bun sie în schimbul unei sulte în favoarea pîrîtei; Ceban Alina solicită partajul bunurilor în natură .

Cu privire la pretenția privind constatarea caracterului indivizibil al bunurilor situate în sat.*****a, r. *****cu numărul cadastral *****1,*****.01, *****7 ,instanța de judecată ajunge la concluzia de o respinge din următoarele considerente.

În primul rând, instanța de judecată reține că această solicitare este făcută în vederea obținerii posibilității atribuirii întregului bun sie în schimbul unei sulte. Or, la materialele dosarului nu există nicio dovadă a faptului că bunul imobil ar fi indivizibil, decât argumentul Reclamantului care indică asupra faptului că nu se pot folosi ambii de acest bunuri deoarece sunt în relații ostile.

Conform art. 466 Cod civil, este divizibil bunul care poate fi partajat în natură fără a i se schimba destinația economică. Este indivizibil bunul ale cărui părți, în urma divizării, pierd calitățile şi destinația lui. Prin act juridic, un bun divizibil prin natura
sa poate fi considerat indivizibil.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate

Analizând probatoriul anexat la materialele cauzei, se atestă că, partea reclamantul Ceban Marcel nu a prezentat probe concludente, pertinente și suficiente, prin care să se confirme sau să se infirme eventualele certitudini asupra indivizibilității bunului.

Potrivit art.1 din Primul Protocol adiţional la CEDO, Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa de cât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Conform prevederilor art.46 alin. (1) a Constituţiei RM, Dreptul la proprietate privată,precum şi creanţele asupra statului, sînt garantate.

În conformitate cu art.500 alin.(1)-(4) Cod civil (1) Proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. (2) Dreptul de proprietate este perpetuu. (3) Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ. (4) Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul.

Potrivit art. 543 alin. (1) Cod civil, proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulţi titulari, iar conform art.567 Cod civil, (1) În cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie. (2) Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.

Potrivit art. 571 Cod civil, Partajul bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmaşi este prezumat a fi egal.

În temeiul prevederilor art.572 alin.(1), (2) Cod civil, bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară, iar conform art.574 Cod civil, (1) În cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale. (2) Bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor pot fi partajate atît la divorţ, cît şi în timpul căsătoriei. Partajul bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobîndite în viitor.

Potrivit prevederilor art.19 alin.(1) Codul familiei, bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie.

Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobîndite de către el în perioada cît soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Potrivit art.25 alin.(1),(4) Codul familiei, împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atît în timpul căsătoriei, cît şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi.

La împărţirea proprietăţii în devălmăşie, instanţa judecătorească, la cererea soţilor, stabileşte bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soţi îi sînt transmise bunuri care depăşesc cota ce-i revine, celuilalt soţ i se poate stabili o compensaţie bănească sau de altă natură.

Articolul 26 din Codul familie prevede că, (1) La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor şi determinarea cotelor-părţi din aceasta, părţile soţilor sînt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. (2) Instanţa judecătorească este în drept să diferenţieze cotele-părţi în proprietatea în devălmăşie a soţilor, ţinînd cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori. (3) La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor, datoriile comune se împart între ei proporţional cotelor-părţi ce le-au fost repartizate.

În cadrul ședinței de judecată instanța a stabilit că, căsătoria între Ceban Marcel și Ceban Alina a fost înregistrată la Primăria ***** cu nr. 12 la 01.09.2007. (f.d.12)

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 05.05.2022, căsătoria între Ceban Marcel și Ceban Alina a fost desfăcută. (f.d.11)

La data de 23.06.2023 reclamantul Ceban Marcel a inițiat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului de partajare a imobilului, astfel că a formulat o pretenție pe care a expediat-o în adresa pârâtei, privind partajul averii proprietate comună în devălmășie, care însă nu a fost soluționată de către pârâta Ceban Alina.(f.d.7-8)

Astfel, este incident art. 543 alin.(1) Cod civil, în acord cu care proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari.

Conform art. 544 alin.(1) Cod civil, proprietatea comună poate fi caracterizată prin
delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părți) sau prin nedelimitarea cotelor-părți (proprietate în devălmașei).

Din conținutul art. 545 alin.(1) Cod civil rezidă că, fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun. Cotele-părți sînt prezumate a fi egale până la probă contrară. Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decât prin înscrisuri.

În această context, instanța de judecată atestă că, părțile sunt deținători exclusivi a dreptului de proprietate pe cote părți Ceban Marcel și Ceban Alina le revin cîte ½ cotă parte la fiecare .

Conform art. 501 alin.(1) și (2) Cod civil, (1) proprietatea este, în condițiile legii,
inviolabilă, (2) Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

La acest capitol instanța de judecată reține că, norma precizată nu distinge asupra cotei dreptului de proprietate proprietății deținută sau modul de deținere a acesteia, or esența dreptului de proprietate constă în garantarea de legiuitor a inviolabilității acestui drept.

Totodată instanța reține că, conform art. 557 alin.(1) și (3) Cod civil, încetarea proprietății comune pe cote-părți prin partaj poate fi cerută oricând de către oricare dintre coproprietari dacă legea, contractul sau hotărârea judecătorească nu prevede altfel.(3) Partajul poate fi făcut prin contract de partaj între coproprietari sau, în absența unui contract de partaj, prin hotărâre judecătorească prin introducerea unei acțiuni de partaj de către oricare dintre coproprietari.

Iar conform art. 561 alin.(3) Cod civil, dacă bunul proprietate comună pe cote-părți este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin: a) atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, la cererea lor comună. În cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, instanța de judecată aplică dispozițiile art. 562; b) vînzarea bunului în modul stabilit de coproprietari ori, în caz de neînţelegere, la licitaţie şi distribuirea preţului către coproprietari proporţional cotei- părţi a fiecăruia dintre ei, dacă niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun sau dacă această cerere nu poate fi satisfăcută.

La acest aspect, instanța ia în considerațiune că potrivit art. 240 alin. (3) din Codul civil, Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. Iar potrivit art. 27 alin. (1) din Codul de rpocedură civilă, Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Astfel, în cazul litigiilor care au ca obiect partajul bunurilor, limitele judecării cauzelor cuprind nu doar limitele obiectului acțiunii, dar și limitele metodelor concrete de partajare alese de către părți. Instanța de judecată nu poate dispune o modalitate de partaj care nu a fost avută în vedere de părți.

În interpretarea normei precizate, instanța de judecată explică că bunul proprietate comună pe cote-părți poate fi partajat în natură doar prin acordul comun, amiabil al coproprietarilor. Totodată nici unul din coproprietari nu poate fi somat să renunțe, contrar voinței sale, la dreptul așa cum acesta nu poate fi nici forțat să accepte cota celuilalt coproprietar.

Pe de altă parte, potrivit art. 561 alin. (6) din Codul civil, Instanța de judecată nu poate dispune un mod de partaj la care obiectează toți coproprietarii.

În contextul celor descrise, instanța de judecată denotă o interpretare greșită a dispozițiilor art. 561 alin.(3) lit.a) Cod civil, or condiția existenței consimțământului comun al proprietarului este valabilă în toate cazurile de partaj.

Instanța de judecată explică că, într-o situație contrarie celei prezente în speță, împărțirea bunului proprietății comune pe cote părți urmează a fi efectuată de regulă în natură conform art. 561 alin. (1) Cod civil. De menționat că din circumstanțele reflectate în materialele cauzei nu rezidă o concluzie asupra posibilității sau imposibilității împărții bunului în natură, iar în lipsa unei eventuale certitudini asupra indivizibilității bunului, selectarea unui alt mod de împărțire în special acel cerut de reclamant este în măsură să comporte o ingerință neprevăzută de lege în dreptul de proprietate a titularului.

În optica prevederilor art. 509 alin. (2) și 501 alin. (1) și (2) Cod civil, instanța de
judecată este în imposibilitate să impună părțile de a renunța la dreptul de proprietate în favoarea unuia dintre coproprietari, fără o manifestarea de voință din partea ultimilor.

Mai mult ca atât instanța de judecată reiterează că, prevederile art. 561 alin.(3) lit. a) Cod civil, stabilesc în mod expres că pentru forma de partaj solicitată de părți se impune existența cererii celuilalt coproprietar, circumstanță care la caz nu se atestă.

Așadar, instanța de judecată reliefează că, atribuirea întregului bun unui coproprietar în schimbul plății unei sulte, poate fi făcută doar cu *acordul tuturor coproprietarilor*, la caz fiind constatată lipsa unui asemenea acord din partea părții pîrîte Ceban Alina .

Astfel, instanța de judecată reține că nu este aplicabil acest mod de partajare a bunului imobil ce constituie proprietate comună pe cote părți, pentru motivele descrise.

Mai mult ca atât, norma art.546 Cod civil reglementează folosința bunului proprietate comună pe cote-părți.

Urmează a fi respinse cerințele reclamantului de transmitere a bunului imobil nominalizat în proprietate cu achitarea sultei pîrîtei , din motivul neprezentării informației de la Serviciul Cadastral Teritorial referitor la faptul că bunul imobil cu nr. cadastral *****,**********.07 amplasat în r.*****s.*****a este indivizibil, și nu este nici valoarea de piață a bunului imobil indicat.

Potrivit înscrisurilor cercetate în cadrul examinării cauzei, instanța constată că bunurile vizate au fost dobândite de soții Ceban în timpul căsătoriei, fiind confirmat regimul juridic a bunurilor de – bunuri comune în devălmășie.

La acest aspect instanța expune că faptele sau/și circumsatanțele recunoscute de către părți nu urmează a fi demonstrate, astfel că, bunurile imobile descrise au fost agonisite în timpul căsătoriei, fapt recunoscut de către foștii soți.

Având în vedere cerințele părților în proces și probele prezentate vizavi de bunurile

imobile, instanța de judecată ajunge la concluzia de a partaja bunurile imobile vizate, or, foștii soți au adus instanței de judecată aceleași solicitări de partajare a bunurilor imobile prin atribuirea fiecăruia a câte 1/2 cotă-parte ideală la fiecare.

La acest aspect instanța de judecată reține că aprecierea valorii imobilului se va efectua în raport cu momentul partajării, dar nu cu cel al dobândirii imobilului. Valoarea se va stabili prin acordul copărtaşilor, iar în caz contrar, se va ordona, la cererea părţilor, o expertiză de evaluare, însă nici una din părți nu a solicitat ordonarea unei expertize de evaluare a bunurilor imobile supuse partajului, or, certificatele prezentate de către partea reclamantă privind valoarea bunurilor imobile situate în sat.*****eliberate de către Serviciul Cadastral Teritorial *****a sunt eliberate în scopul impozitării bunurilor, valoare care poate fi reținută de către instanță la calcularea taxei de stat la depunerea acțiunii în instanță (cu calcularea ulterioară a unei taxe suplimentare reieșind din valoarea de piață a bunurilor supuse partajului), dar nicidecum această valoare cadastrală nu poate fi reținută la partajarea bunurilor imobile conform modalității solicitate de către reclamantă, astfel cum în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale și în situația în care instanța va admite acțiunea reclamantei după cum a fost formulată cu atribuirea întregului bun pârâtului și achitarea către reclamantă a sultei de ½ cotă-parte din valoarea cadastrală a bunurilor imobile, se va crea o disproporționalitate între părți în cazul în care valoarea de piață a întregului bun atribuit pârâtului ar putea depăși considerabil valoarea cadastrală prezentată de către reclamantă, adică nu pot fi favorizate interesele uneia din părți în detrimentul intereselor celeilalte părți.

Or, potrivit pct.4 al Regulamentului provizoriu privind evaluarea bunurilor imobile,
aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.958 din 04.08.2003, Valoarea de piaţă, estimată în procesul evaluării, serveşte drept bază pentru determinarea preţului bunului imobil în scopul înstrăinării, ipotecării, determinării cuantumului plăţii de arendă, întocmirii rapoartelor financiare şi altele.

Potrivit art. 561 al. (1) lit.a) Cod civil, (3) Dacă bunul proprietate comună pe cote-părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin: a) atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, la cererea lor comună. În cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, instanţa de judecată aplică dispoziţiile art.562.

Astfel din probatoriul administrat în cauză, rezultă că atribuirea în natură a bunurilor
imobile către ambii foști soți nu este posibilă, având în vedere natura acestora și poziția
exprimată de părți.

Reclamantul, a solicitat atribuirea în proprietate exclusivă a bunurilor imobile, exprimându-și disponibilitatea de a achita pârâtului echivalentul cotei ce i se cuvine din valoarea acestora, pîrîta a solicitat partajul în natură.

Având în susţinere dispoziţiile legale nominalizate mai sus, analizînd toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată cu privire la partajul averii comune în devălmășie, urmează a fi admisă parțial.

Urmează a fi respinse și cerințele părții pîrîte de partaj a bunului imobil în litigiu în natură , nefiind prezentate variantele posibilității partajării bunului imobil în natură.

Cât privește cerința reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține prevederile art.94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proportional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art.96 alin. (1)-(1/1) CPC, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1/1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Analizând materialele cauzei se constată că la înaintarea prezentei acțiuni reclamanta a achitat: taxa de stat în sumă de 3 853,00 lei,taxa de timbru 200 lei.

În conformitate cu art.238-241 Cod de Procedură Civilă al RM instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cerințele pe cererea lui Ceban Marcel către Ceban Alina privind partajul averii comune în devălmăție , se admit parțial.

De adjudecat lui Ceban Marcel, IDNP ***** și Ceban Alina ,IDNP ***** cite ½ cote părți ideale din bunul imobil cu număr cadastral bunurilor imobile cu numărul cadastral 3*****1- teren pentru construcții cu suprafața de 0,3753 ha , construcție număr cadastral *****.01 cu suprafața de 543,2 m.p., construcție cu număr cadastral *****cu suprafața de 15,2 m.p., amplasate în r.*****s.*****a ,la fiecare în parte . În rest cerințele reclamantului privind atribuirea întregului imobil lui Ceban Marcel în schimbul unei sulte de 60 074(șasezeci mii șaptezeci și patru) lei lui Ceban Alina se resping ca neîntemeiate.

Cerințele pe cererea reconvențională a lui Ceban Alina către Ceban Marcel privind partajul averii comune în devălmăție în natură se resping.

A încasa de la Ceban Alina ,IDNP ***** în beneficiul lui Ceban Marcel, IDNP *****cheltuielile de judecată proportional părții admise din pretenții în sumă de 4 053,00(patru mii cincizeci și trei) lei.

Hotărîrea cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile din momentul pronunțării dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul central.

Președinte de ședință, judecătorul Lucia Grădinari